

forudsætter, en Indflydelse paa den Udskrivning, der da efter denne Dotation til Kommunerne finder Sted, og denne formindskede Udskrivning vil ytre sig paa forskellig Maade i Købstæderne, i Amtskommunerne og i Sognekommunerne. I Købstæderne, hvor de faste Ejendomsskatter ere fikserede, og hvor altsaa Bygningsafgiften fremdeles bliver betalt af de paa-gældende Bygningsejere som hidtil, vil Lovforslagets Vedtagelse ikke medføre nogen som helst Forandring i de faste Ejendomsskatter. Derimod vil selvfølgelig Formue- og Lejlighedsskatten blive lettet med det Beløb, som Kommunekassen faar gennem $\frac{3}{4}$ af Bygningsafgiften, den paa Købstæderne faldende Del af Ligningsskatten og den lille Portion af Gammelskatten. Nu er det imidlertid saa, at i Købstæderne, hvor altsaa foreløbig i de næste tre Aar, efter at Loven er bleven vedtaget, denne mindre Udskrivning af Formue- og Lejlighedsskatten finder Sted, er Forholdet for Tiden dette, at Købstædernes Formue- og Lejlighedsskat i allerhøjeste Grad er uheldig af den Grund, at den ingenlunde rammer paa de Steder, hvor den burde ramme, paa Grund af den Tendens, som er oppe alle Vegne og ikke mindst i Købstæderne til, at den enkelte Skatteyder forputter sig under Aktieselskabernes Kappe og derved unddrager sig direkte Beskatning efter Formue- og Lejlighed. Allerede dette er betænkeligt for Købstædernes Vedkommende. Men endnu betænkeligere er en Tendens, som er til Stede trindt omkring i Købstæderne til, at man paa Grund af den højst forskellige Procent, hvormed en personlig Skat udskrives i Købstæderne og de tilgrænsende Kommuner, har Tilbøjelighed til at flytte uden for Kommunen og drive sin Næring inde i Kommunen uden at give noget som helst Bidrag til dennes Udgifter. Man maa ogsaa vel erindre dette, at om nu end her blot paa Købstadkommunerne bliver overført et Beløb af 970,000 Kr. og Formue- og Lejlighedsskatten derfor vil gaa ned, saa maa man ikke tro efter den Tendens, der saavel paa Landet som i Byerne er oppe i denne Tid til at være ret flot, naar der er Tale om kommunale Udgifter, at Udgifterne ikke fremdeles ville stige til kom-

munale Øjemed. Man staar altsaa, naar man er henvist til at søge den Lettelse, som Statskassens Bidrag yder, bragt til Virkelighed, ligeoverfor den højst uheldige Formue- og Lejlighedsskat, som for Tiden udskrives i Kommunerne, til Dels efter helt forskellige Principper; og denne Formue- og Lejlighedsskat er særlig uheldig, fordi en stor Mængde af Kommunernes Beboere slet ikke komme til at yde noget Bidrag til den.

Til Amtskommunerne bliver der overført $\frac{1}{3}$ af Gammelskatten; det er 1,641,000 Kr.; og da Amtsrepartitionsfonden saa godt som udelukkende udskriver sine Udgifter paa Hartkornet, vil det i alt Fald for Tiden blive en effektiv Lettelse for Hartkornet. Nu ved jeg vel, at Amterne have Lov til at fordele en Del af deres Udgifter paa Kommunerne; det bruges vel ogsaa regelmæssigt; men det er dog en forholdsvis mindre Del. Jeg vil altsaa antage, at i Amterne bliver det for Øjeblikket virkelig en Lettelse for Hartkornet. Det er jo ogsaa forudsat i Lovforslaget, at i de næste 3 Aar maa der efter Fradrag af det Beløb, som er kommen Amtsrepartitionsfonden til gode, ikke udskrives mere, end der tidligere har været udskrevet, med Tillæg af den sædvanlige Femtedel. Men hvorledes vil det gaa efter disse 3 Aars Forløb? Jeg tvivler ikke om, at Udgifterne i Amterne fremdeles ville vedblive at stige. Der vil da ikke være andet Middel tilbage, end paa ny at ligne disse forøgede Udgifter paa Hartkornet; og vi staa da efter nogle Aars Forløb atter lige over for en begrundet Klage over Hartkornets Overbebyrdelse. Jeg tror derfor, at skal den Lettelse, som man nu tilsigter at yde Amterne, virkelig blive af effektiv og varig Betydning, maa der dertil slutte sig en Fiksering af Hartkornsskatterne i den Forstand, at man bliver enig om, hvilket Beløb der for Fremtiden kan udskrives paa Hartkornet i Amtet til kommunale Øjemed. Jeg ved godt, at det har sine Vanskeligheder, og at dette Spørgsmaal har været fremdraget gentagne Gange her; men jeg ser ikke, at disse Vanskeligheder kunne være større end de, man i 1863 og følgende Aar overvandt for Købstædernes Vedkommende, da man fikserede de faste Ejendomsskatter og indrettede dem saa-